

תוספת מס' 1

לעתון הרשמי, גליון 1204 מיום 25 ביוני, 1942.

פקודת הפרוצדורה הפלילית (מעצר וחפושים) (תקון)

מס' 11 לש' 1942.

פקודה הבאה לתקן את פקודת הפרוצדורה הפלילית (מעצר וחפושים).

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1. פקודה זו תקרא פקודת הפרוצדורה הפלילית (מעצר וחפושים) (תקון), השם הקצר, 1942, וקוראין אותה כאחד עם פקודת הפרוצדורה הפלילית (מעצר וחפושים), פרק 5, הקרויה להלן הפקודה העיקרית.

2. סעיף 3 מהפקודה העיקרית יתוקן ע"י ביטול פסקא (ב) מסעיף קטן (1) תקון סעיף 3 מהפקודה העיקרית.

הימנו, והחלפתה בפסקא דלקמן:—

„(ב) כשיש לו לשוטר יסוד מספיק להאמין שאותו אדם עשה פשע, או“.

3. סעיף 5 מהפקודה העיקרית יתוקן ע"י ביטול פסקא (ג) מאותו סעיף והחלפתה בפסקא דלקמן:—

„(ג) כל אדם שעשה כל פשע במעמדו“.

* 4.

5. סעיף 10 מהפקודה העיקרית יתוקן כדלקמן:—

(א) ע"י הכנסת המלים דלקמן בתחילת סעיף־קטן (1) של אותו סעיף:—
„מי שנעצר לפי צו־מעצר, או“.

(ב) ע"י הוספת הסעיף־הקטן דלקמן שיסומן כסעיף־קטן (א3):—

„(א3) אם עצרו אדם עפ"י הוראות סעיף־קטן (3) מסעיף זה, רשאי כל שופט שלום להרשות, מומן לזמן, את מעצרו לתקופה נוספת שלא תהא יותר מחמשה עשר יום:

* (תקון זה אינו חל על הנוסח העברי.

בתנאי שאין לעצור אדם למשך תקופה של יותר משלושים יום, אלא אם כן הוגשה בקשה להמשכת מעצרו ברשותו ובחתימת ידו של היועץ המשפטי.

6. הסעיף דלקמן יוסף לפקודה העיקרית כסעיף 10 א: —

10א. אין נותנים צו למעצרו של אדם בהעדרו של אותו אדם, אלא אם כן הביאו עדות רפואית להנחת דעתו של שופט השלום או של הקצין הנותן את הצו כי מהמת מחלתו של אותו אדם אי אפשר להביאו בפניו.

תוספת סעיף חדש לפקודה העיקרית.

„הנבחרת על צווי מעצר.

7. סעיף 18 מהפקודה העיקרית יתוקן ע"י בטול פסקא (א) הימנו והחלפתה בפסקא דלקמן:—

תקון סעיף 18 מהפקודה העיקרית.

„(א) כשיש לו טעם להאמין שעושים שם מעשה־פשע או שנעשה שם פשע לא מכבר.”

8. סעיף 28 מהפקודה העיקרית יתוקן ע"י מחיקת המלים „החוק הפלילי העותומני” המופיעות בסעיף־קטן (3) הימנו והחלפתן במלים „פקודת החוק הפלילי, 1936”.

תקון סעיף 28 מהפקודה העיקרית.

הרולד מקמיכאל

נציב עליון.

24 ביוני, 1942.

פקודת הקרקעות (סדור זכות הקנין)

מס' 12 לש' 1942.

פקודה המתקנת את פקודת הקרקעות (סדור זכות הקנין).

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1. פקודה זו תקרא פקודת הקרקעות (סדור זכות הקנין), 1942, וקוראין אותה כאחד עם פקודת הקרקעות (סדור זכות הקנין), הקרויה להלן הפקודה העיקרית.

השם הקצר.

פרק פ'.

2. סעיף 13 מהפקודה העיקרית כפי שתוקן ע"י פקודת פקידי הממשלה (שנוי תוארים), 1940, יתוקן עוד ע"י מחיקת המלים „מנהל סדור עניני הקרקעות”, המופיעות בסעיף קטן (1) הימנו והחלפתן במלים „פקיד מסדר”.

תקון סעיף 13 מהפקודה העיקרית

מס' 12 לש' 1940.

3. סעיף 31 מהפקודה העיקרית כפי שתוקן ע"י פקודת הקרקעות (סדור זכות הקנין), 1939, יתוקן עוד ע"י בטול סעיף קטן (2) הימנו, והחלפתו בסעיף הקטן דלקמן:—

תקון סעיף 31 מהפקודה העיקרית

מס' 48 לש' 1939.

„(2) משיחליט הפקיד המסדר בענין כל זכות שלא סודרה לפני מסירת הלוח לרושם כאמור לעיל, יודיע הפקיד המסדר לרושם על החלטתו בענין, ואחר ירושם הרושם את פרטי הזכות הזאת בהתאם לאותה החלטה בדף הקתאים של הפנסק החדש שנקבע בסעיף 36.”

4. סעיף 65 מהפקודה העיקרית יתוקן ע"י מחיקת המלים „אלא אם כן” עד המלים „שהוגשה אליו הבקשה” ועד בכלל, והחלפתן במלים דלקמן:

תקון סעיף 65 מהפקודה העיקרית.

„אלא אם כן סבור הפקיד המסדר או זקן השופטים לפי בקשה שהוגשה אליו, כי—”

הרולד מקמיכאל

נציב עליון.

24 ביוני, 1942.